

10 let druženja in uspehov

Publikacijo založilo in izdalo:
Kulturno društvo Svoboda Deskle
Srebrničeva 18, Deskle

Tekste uredila:
Alenka Velušček

Lektoriranje:
Silva Matevžič

Oblikovanje:
Jožef Kralj

Priprava za tisk:
BOTA d.o.o. Podnanos

Naklada:
200 izvodov

Za vsebino tekstov odgovarja avtor sam

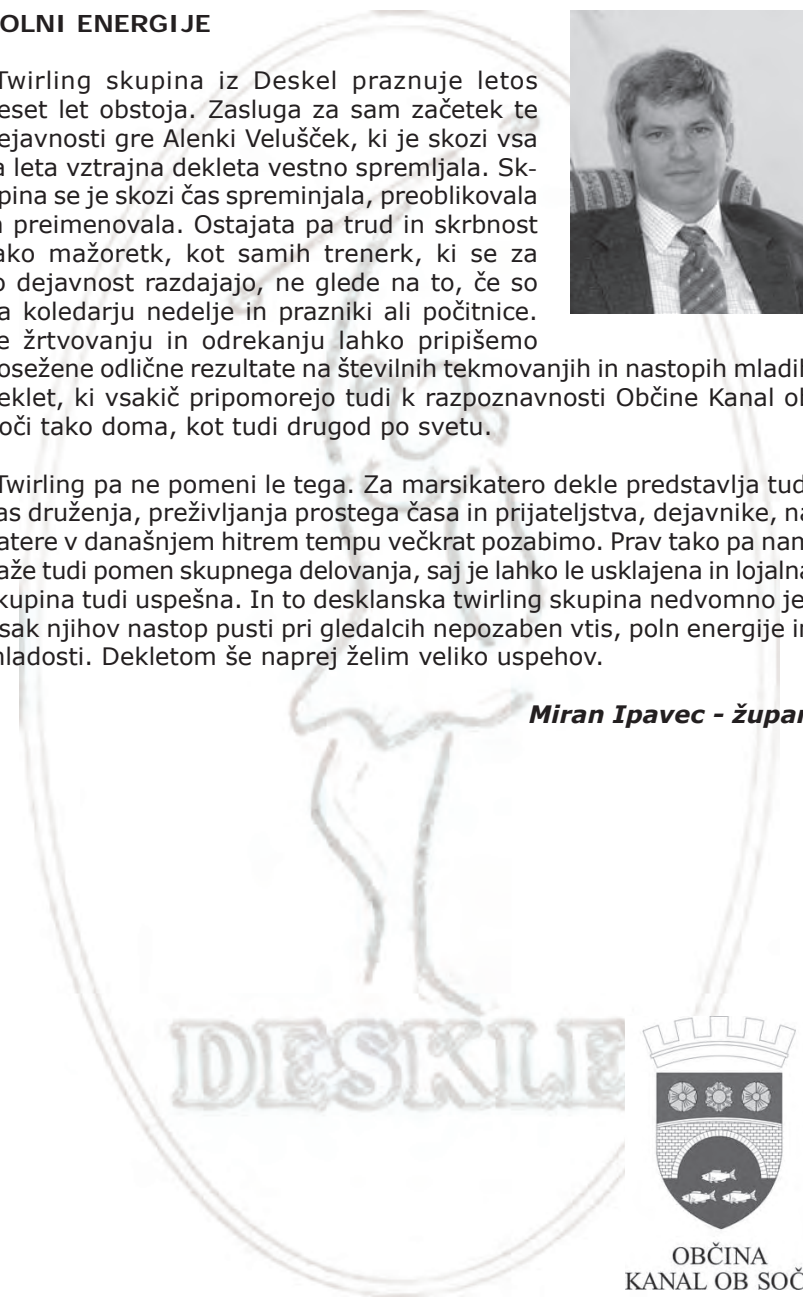
POLNI ENERGIJE

Twirling skupina iz Deskel praznuje letos deset let obstoja. Zasluga za sam začetek te dejavnosti gre Alenki Velušček, ki je skozi vsa ta leta vztrajna dekleta vestno spremljala. Skupina se je skozi čas spreminjala, preoblikovala in preimenovala. Ostajata pa trud in skrbnost tako mažoretk, kot samih trenerk, ki se za to dejavnost razdajajo, ne glede na to, če so na koledarju nedelje in prazniki ali počitnice. Le žrtvovanju in odrekanju lahko pripišemo dosežene odlične rezultate na številnih tekmovanjih in nastopih mladih deklet, ki vsakič pripomorejo tudi k razpoznavnosti Občine Kanal ob Soči tako doma, kot tudi drugod po svetu.

Twirling pa ne pomeni le tega. Za marsikatero dekle predstavlja tudi čas druženja, preživljanja prostega časa in prijateljstva, dejavnike, na katere v današnjem hitrem tempu večkrat pozabimo. Prav tako pa nam kaže tudi pomen skupnega delovanja, saj je lahko le usklajena in lojalna skupina tudi uspešna. In to desklanska twirling skupina nedvomno je. Vsak njihov nastop pusti pri gledalcih nepozaben vtis, poln energije in mladosti. Dekletom še naprej želim veliko uspehov.

Miran Ipavec - župan

OBČINA
KANAL OB SOČI

PRVIH 10 LET

Kulturno društvo v primeru mažoretne ali twirling skupine pomeni okvir slike. Okvir je lahko lep in da sliki končno podobo ali pa je samo neobhodno potreben detalj.

Vsekakor je ideja o skupini vzknila na Alenkinem zelniku in kmalu je s svojo vneto pritegnila k delu skupino mladih deklet in trenerko Arjano. Društvo jim je nudilo organizacijski okvir. Vztrajnosti ji ni manjkalo, hkrati pa tudi mladi niso

popuščali. Prvim koreografijam in nastopom je kmalu sledilo povabilo na sodelovanje v veliki skupini, ki naj bi nastopila skupaj z novogoriškimi dekleti na državnem prvenstvu. Prvenstvu je sledil skupni nastop na Evropskem pokalu v Svicarskem Bielu in stvari ni bilo več konca. Vaje in nastopi so se vrstili, prvi skupini se je pridružila druga, tretja, četrta in končno tudi peta skupina vedno mlajših deklic. Danes je skupina s 60 članicami, ki združuje daleč največ deklet, jim nudi organizirano vadbo, organizira številne nastope, letovanja, turneje, se udeležuje državnih in evropskih tekmovanj itd.

Nihče več se ne sprašuje, ali skupina samo spremlja pihalni orkester ali lahko nastopi tudi z drugačnim programom. V repertoarju skupine je dovolj točk, da zapolnijo celovečerni nastop, kar dokazujejo z zaključnimi prireditvami. Nenehno rast v kvaliteti pa dokazujejo z uspehi na tekmovanjih.

Premik v obliki delovanja bo sicer v prihodnje pomenil, da se po dejavnosti, ki vse bolj spominja na akrobatiko, približujejo športnim zvrstem, za nas domače pa bo skupina še vedno ostala »mažoretna skupina«, ki nam je v prehojenih 10 letih popestrila marsikatero druženje in nam bo tudi v prihodnje. Zaželimo jim čimveč lepih trenutkov in užitkov v nadaljnjem delu ter veliko uspehov tudi na tekmovalnem področju.

Jožef Kralj - predsednik

NAŠIH DESET LET

Pred desetimi leti je v vrtcu Deskle vzknila ideja o ustanovitvi mažoterne skupine, ki bi spremljala pihalni orkester. Kot vodja vrtca sem bila zadolžena, da navežem stik z gospo Normo Simoniti in jo prosim, da nam poišče trenerko, ki bi bila pripravljena prevzeti skupino. 15. decembra 1995 smo se prvič zbrali v telovadnici OŠ Deskle: deklice iz vrtca in osnovne šole s starši, Arjana in jaz. Na tem srečanju nam je Arjana predstavila mažoretno dejavnost in nam pokazala nekaj večšin s palico. Vsi smo bili zelo navdušeni in močno zainteresirani za treniranje. Dekleta (34 jih je bilo) so pridno trenirala in že v aprilu nastopala v kulturnem domu na družinskem praznovanju, ki ga je organizirala OŠ Deskle.

S Kulturnim društvom Svoboda smo se dogovorili, da postane mažoretna skupina njihova sekcija. Mislila sem, da bo s tem moja naloga izpolnjena, pa sem kmalu spoznala, da Arjana sama ne bo zmogla vsega, kar je potrebno, da taka skupina lahko deluje. In tako sem še danes tukaj. Ko smo ustanavljali skupino nisem pričakovala, da se bo ta dejavnost tako razvila in prijela v Desklah. Z leti se je dejavnost tako razširila, da je danes aktivnih 60 deklet v starosti od 6 do 19 let, od tega jih je osem, ki vztrajajo že vseh deset let. Naše članice prihajajo iz Deskel, Plavi, Ložic, Gorenjega Polja, Ročinja, Kanala in Morskega.

Poleg paradne discipline so dekleta že od vsega začetka trenirala tudi gimnastiko, kar je bila želja in usmeritev Arjane. Ne da bi vedeli, kaj twirling sploh je, je Arjana že od vsega začetka vnašala v naše koreografije ples, gimnastiko in spretnost s palico. Ko smo leta 2001 prvič tekmovali v Italiji in Nemčiji smo si razširili obzorje o twirlingu. Z zanimanjem smo opazovali atlete iz drugih držav in si mislili: »Kaj takega mi ne bomo zmogli!« Vendar so nas naša trma, vztrajnost, delavnost in inovativnost pripeljali na evropska tekmovanja. Višek smo dosegli letos na evropskem pokalu (tekmovalo je 9 deklet) in evropskem prvenstvu, kjer so naša dekleta prvič sestavljala državno reprezentanco (tekmovalo je 10 deklet). Vsako leto pripravimo ob zaključku sezone prireditev za vse starše, kjer se predstavijo vse članice. Organizirali smo tudi mažoretno revijo v Kanalu leta 1999. O nas so poročali na televiziji Koper Capodistria v oddaji Na obisku. Prav tu nas je opazil dirigent Pihalnega orkestra Koper in nas povabil k sodelovanju (z njimi smo odšli na Češko na mednarodni festival v

Cheb). Na povabilo Občine Kanal smo odšli v Sonnino v Italijo. Vsako leto odidemo na poletne priprave k morju ali v hribe. Ponavadi tam pripravimo tudi nastop za obiskovalce (Debeli Rtič, Puntičela, Dolenjske toplice, Ankaran, Gorje pri Bledu). O naših nastopih ali o delovanju so pisali v Primorskih Novicah, v časopisu Oko, v Našem listu, v Goriški, v Mostu. Sodelovali smo v dramski skupini Mak. Leta 2001 smo postali člani Zveze društev mažoret Slovenije, ki se je kasneje preimenovala v Twirling zvezo Slovenije. Ta je postala leta 2004 članica Olimpijskega komiteja Slovenije. V vseh letih nam je uspelo pridobiti mnogo sponzorjev, ki so nas ali pa nas še podpirajo pri naši dejavnosti. Nikakor pa ne smemo pozabiti Občine Kanal, ki nam že vrsto let stoji ob strani.

Deset let je za nekoga malo, če pa pomislim na vso prehojeno pot in na dekleta, ki že deset let vztrajajo in redno preživljajo ure v telovadnici in na nastopih sem prepričana, da je bila dobra naložba. Ko se zaključi šolski teden, se dekleta preoblečejo v trenirke in že hitijo s palico na ramenih v telovadnico. Za vse nas se ne zaključi delovni teden v petek, ampak se potegne v soboto dopoldan ali celo v nedeljo popoldan, ko se velikokrat takoj po kosilu odpravimo na nastope. Naši treningi so sestavljeni iz razgibavanj, urjenja tehnike palice, sestavljanje ali treniranje koreografij...in to se ponavlja vsak teden, mesec za mesecem leto za letom. Pred tekmovanji so celo nedeljski večeri podrejeni ponavljanju koreografij. Koliko padcev palic na prste, na glavo, koliko ponovitev posameznega elementa, koliko obratov z metom palice, kolesa z metom palice, koliko modric in zlomljenih nohtov,... tega sploh ne štejemo več. Pa kako je to mučno, ko smo odgovorne do deklet stroge in sitne, ko morajo dekleta ponavljati in ponavljati, ko jih neprestano nekaj priganjamo. Vse to in še več se dogaja v telovadnicah v Desklah in v Kanalu. O tem znajo dekleta natančneje in z večjim občutkom povedati.

Kaj je tisto, kar dekleta kljub temu združuje jih povezuje ter jim daje moč, da vztrajajo. Zagotovo je to prijateljstvo, ki se je razvilo med dekleti, pa starši, ki vsem dekletom stojijo ob strani in jih ob težkih trenutkih bodrijo in spodbujajo ter jih razumejo. Zagotovo je to navada, da preživljajo ure v telovadnicah, da se družijo in uživajo v plesu in nastopih ter tekmovanjih. Upam si trditi, da je to tudi del njihovega življenja, ki jih dela samozavestnejše, pogumnejše in jih osebno oblikuje.

Kaj mene zadržuje pri vodenju skupine?

So tedni, ko preživim v telovadnici tudi deset ur, ko moram napisati vse potrebno za tekmovanja, za šolo..., ko se je potrebno dogovoriti za ta ali oni nastop, ko je potrebno dodatne treninge za nastop, ko jih je potrebno spremljati na nastope, tudi če sta to nedelja ali praznik (bila sem skoraj na vseh nastopih v vseh desetih letih), ko je potrebno oprati vse drese, voditi kroniko... Pa vendar vztrajam že deset let. Pogosto se sprašujem: »Zakaj?« Odgovora ne najdem, ostajajo le vprašanja. Morda je to odgovornost,

ki jo čutim do Arjane in deklet ter njihovih staršev; morda je to Ana, ki jo opazujem, kako z velikim veseljem trenira, nastopa in tekmuje; morda so to dekleta in Arjana, s katerimi sem preživela mnogo lepih in osrečujočih nastopov, tekmovanj, mnogo nepozabnih trenutkov na nastopih, na tekmovanjih, na morju, v hribih, na potovanjih; morda je to moj način življenja; morda je odgovornost do predsednika KD Svoboda, Jožeta Kralja, ki mi nudi vsa leta pomoč in podporo; morda čakam trenutek, ko bodo dekleta dovolj usposobljena za samostojno vodenje in treniranje skupine; morda...

Srečno dekleta!

Alenka Velušček - mentor

NASTOPI

Bilo jih je preveč, da bi o vseh pisala, vendar pa jih bom kljub temu nekaj izpostavila. Z našimi nastopi smo popestrili dogajanja:

- na športnih tekmah (odbojka, košarka, nogomet),
- na športnih prireditvah (otvoritve športnih objektov v Kanalu, Ložicah, otvoritev evropskega prvenstva v padalstvu v Tolminu, športne igre krajevnih skupnosti naše občine, pohod po poteh Valentina Staniča, Zaplešimo v poletje v Novi Gorici,...),
- na otvoritvah ustanov (cesta in pločnik ob zdravstvenem domu Kanal, banka v Desklah, Foto Fantasy Nova Gorica, poslovni prostor Renault Ajdovščina,...),
- na zabavnih prireditvah (praznik česenj na Dobrovem, praznik kostanja v Vitovljah, praznik košnje na Banjšicah, praznik medu v Britofu, praznik špargljev v Orehovljah, Kraški pust na Opčinah...),
- na prireditvah in proslavah (praznik KS Anhovo-Deskle, praznik KS Ročinj, obletnica vrtca Deskle, na občnem zboru DU Deskle, občni zbor tabornikov, obletnice DU Deskle in Kanal, prihod Dedka Mraza v Desklah, v Kanalu in v Novi Gorici, novoletna tombola v Kanalu, dobrodelna prireditev ob tednu Rdečega križa v Kopru, prihod Božička v Foto Fantasy Nova Gorica, 30. letnica sodelovanja vrtca Deskle s Staro Goro, 50. letnica Primorskih novic v Novi Gorici, dan državnosti v Orehovljah in v Vitovljah, mednarodna konferenca-oglaševalna agencija Grey v Portorožu,...),
- na prireditvah, ki jih je organiziral Pihalni orkester Salonit Anhovo (mednarodna srečanja pihalnih orkestrrov, 50. obletnica PO Salonit Anhovo...),
- na državnih prireditvah (v Novi Gorici ob 50. letnici priključitve Primorske k matični domovini, ob vstopu Slovenije v EU: na Škofijah, v Britofu, v Kopru)
- na Norminem memorialu v Novi Gorici.

Z VOLJO DO REZULTATOV

Poskusiti spraviti na papir vtise desetih let, je kar zahtevna zadeva, saj se jih je nabralo toliko, da bi lahko napisala knjigo.

Kaj je prva stvar na katero pomislim, ko mi nekdo omeni twirling? Sprostitev, odklop od ekonomije in modelov, kreativnost ter uresničitev tistega dela mojega jaza, ki ne pride do izraza v vsakodnevnem življenju. Ničkolikokrat sem se utrujena po celem dnevu zleknila na kavč in v mislih odtavala v svet plesa in glasbe. Priznam, da sta mi sestavljanje koreografij in trening z dekleti pogosto pomagala prebroditi težke trenutke. Vendar pa zame twirling v Desklah ni "samo" to. Prineslo mi je tudi prijateljstvo, ki se je staklo z Alenko, brez katere mažoretka in twirlinga v Desklah gotovo ne bi bilo. Le redki so ljudje, ki premorejo toliko energije, navdušenja ter potrpljenja kot ona in to tudi tako radodarno razdajajo. Drugi vir zadovoljstva so vsekakor dekleta. Ko jih gledam na odru, kako se elegantno in samozavestno gibljejo, mi je zmerom toplo pri srcu, sploh če pomislim na naše začetke, ko je bil twirling v Sloveniji še v povojih.

V desetih letih nam je uspelo zastopati Slovenijo tako na evropskem pokalu kot evropskem prvenstvu, kar je vsekakor izjemen dosežek in presega vsa moja pričakovanja. Drugače pa je zame osebno pomembnejše dejstvo, da se ta šport v Desklah razvija naprej, da je vsako leto več podmladka ter da dekleta počasi prevzemajo stvari v svoje roke. Želim in upam, da se bo ta dejavnost s podobnim zanosom razvijala še naprej, ter da se bo formiral uspešen tim sedanjih tekmovalk, ki ga bosta sestavljala prijateljstvo in spoštovanje, kar bo omogočalo pretok idej in znanja znotraj tima ter v končni fazi do njihovih varovank.

Arjana Brezigar Masten

SPRVA MAŽORETKE, SEDAJ TWIRLING

Že kar tri leta je nazaj, ko me je Alenka povabila k sodelovanju. Mažoretke so mi bile vseč, kadarkoli sem jih videla nastopati. Nasmejane so korakale in spretno vrtele palico. Tako sem jih doživljala.

A že prva ura v telovadnici mi je dala slutiti, da je to nekaj več, kar so mi potrjevale vse nadaljnje ure. Že kar takoj sem se srečala z besedo twirling in spoznala njen pomen. Tako sem videla najmlajše, ki šele osvajajo prvine

gimnastike, in starejše, ki že te spretno izvajajo, seveda s palico.

Presenečena sem bila nad tehniko palice, ki jo dekleta vrtijo med prsti, rolajo okoli pasu, nog, čez komolce, vrat, jo vrtijo vertikalno, horizontalno,...Potem so tu meti palice, ki so lahko nizki, visoki, obrati palice, podajanje,...in še bi lahko naštevala. Ure baleta, ki tudi sodijo k treningu. Spoznala sem, da se za dvo-triminutnim nastopom skriva ogromno ur treninga in vztrajnega trdega dela.

Med treningi je potrebno deklice spodbujati, da vztrajajo tudi takrat, kadar jim zmanjka volje do dela, ko ne gre in ne gre, ko se je vedno znova in vsakič posebej treba najprej ogreti in šele nato nadaljevati s treningom.

Potem so tu nastopi, a še prej vse priprave:

- pomerjanje izbranih dresov, uniform,
- preverjanje, ali so gumbi prav prišiti...,
- dogovori o prihodu na kraj nastopa, bodisi s starši ali organiziranim prevozom,
- uro pred nastopom se zberemo na kraju samem, kjer preizkusimo ali zgoščenka deluje, skupina preizkusi sam prostor in sledi vaja.

Velikokrat je potrebno vajo prilagoditi samemu mestu nastopa, upoštevati je potrebno višino stropa, pomembna je podlaga, saj na asfaltni podlagi dekleta ne morejo izvajati vseh gimnastičnih prvin. In še in še je podrobnosti, ki se skrivajo za nekaj minutami, ko nas naša dekleta razveseljujejo s svojimi nastopi. To so tudi trenutki, ko pozabim na vse ure in vložen trud in čas in si z veseljem ogledam nastop, a z drugačnimi očmi kot pred leti.

Mateja Čendak - mentor

Vsak začetek je težak

Parade so se vrstile

Pred tekmovanjem

Praznik češenj

Evropski pokal v Nemčiji

V. državno prvenstvo v Kanalu

S starši v Bernu (Švica)

Zadnje Arijanino tekmovanje

O tem, zakaj so članice twirling skupine, so razmišljala dekleta, ki že peto oz. šesto leto vztrajajo in pridno vadijo, nastopajo in tudi že tekmujejo.

V prvem razredu sem imela priložnost videti nastop mažoretne skupine iz Deskel. Kot majhni deklici mi je bil njihov nastop zelo všeč in v meni se je prebudila želja, da bi tudi jaz tako plesala. Želja se mi je izpolnila v drugem razredu, ko je prišlo na šolo povabilo iz Deskel, da se lahko pridružimo mažoretni skupini. Takoj sem rekla mami: »Vpiši me!«. Tako sedaj že peto leto dvakrat tedensko obiskujem treninge v Desklah. Upam, da bom postala uspešna mažoretka.

Tereza Valentinčič

K mažoretkam hodim že šesto leto. Všeč mi je, ker se na treningih srečam s prijateljicami. Lani je naša skupina prvič odšla na tekmovanje. Uvrstile smo se na drugo mesto.

Nataša Elender

Zelo mi je lepo pri mažoretkah. Najlepše mi je bilo, ko smo bile na tekmovanju v Zrečah. Res, da sem bila rezerva, vendar sem tudi jaz dobila medaljo.

Mojca Kogoj

Pri mažoretkah sem že šesto leto. Učita nas Ana in Lea. Obe sta zelo prijazni in se zelo trudita, da bi nas čimveč naučili. Bila sem na državnem tekmovanju...

Tina Kogoj

Lepo mi je pri mažoretkah, ker vrtimo palici in plešemo. Lani smo prvič šle na državno tekmovanje v Zreče, kar je bil za nas že velik napredek. Treniramo že šesto leto in mažoretna skupina nas še bolj povezuje, da se bolje spoznamo in se družimo.

Monika Mauri

Vaje imamo dvakrat na teden, pred nastopom pa tudi večkrat. V skupini se zelo dobro razumemo. Tudi starejše mažoretke, ki nas učijo, so zelo potrpežljive in prijazne.

Kaja Berlot

Pri mažoretkah mi je lepo, ker se učimo več vrtenj palice, metov in vaj.

Veronika Kravos

Mažoretke so mi všeč, ker hodimo na tekmovanja in se učimo gibanja s palico.

Pavlica Danijela, Tjaša Ninin

Jaz hodim k mažoretkam šesto leto. Training imamo dvakrat na teden. Učita nas Ana in Lea. Bili smo tudi na državnem tekmovanju v Zrečah, kjer smo se uvrstile na drugo mesto.

Urška Kodolja

Tretjo sezono pridno trenira 19 deklet. O počutju in delu v skupini so zapisale.

V Desklah imamo mažoretne skupine. Tudi jaz hodim k eni od teh že tretje leto. Je zelo lepo, ker si razgibamo telo. Imamo zelo pridne in prijazne učiteljice. Všeč so mi tudi nastopi. Mi mlajši imamo lažje vaje. Občudujemo pa starejše mažoretke, saj so prave mojstrice. Bile so tudi na večjih tekmovanjih. Želim si, da bi tudi jaz nekoč postala tako dobra.

Ana Tinta

Všeč mi je, ker sem se naučila mlinček in vrtenje palice. Všeč mi je nastopati.

Ana Berdon

Pri mažoretkah vrtimo palice, korakamo, včasih nastopamo, delamo »špago«, most in kolo. Všeč so mi dresi, ker se bleščijo. Mami sem s palico zlomila že nekaj rož, a me še vedno vozi na treninge, kjer se veliko naučim. Rada nastopam. Pred nastopom me ni nič strah, ker z mano nastopajo tudi sošolke. Želim si postati dobra mažoretka, kot je sestra Angelika.

Veronika Koncut

Treniram že tretje leto. Tu mi je zelo lepo. Dobila sem veliko novih prijateljic. Najbolj pa mi je všeč, ker hodimo na nastope in imamo zelo lepe drese.

Teja Gostinčič

Rada vrtim palico in nastopam. Imamo dobro učiteljico Ano. Učimo se vrteti in metati palico, narediti »špago« in plesati. Mažoretke so moj hobi.

Urška Kralj

K mažoretkam naju je vpisala mama, da bi bili bolj vitki in da bi bili pravi mažoretki. Ana nam sestavlja vaje, s katerimi nastopamo. Enkrat smo nastopali tudi v športni dvorani v Kanalu in v Desklah na igrišču. Treninge imamo v OŠ Deskle, dvakrat na teden.

Maja Jakopič in Neža Medvešek

K mažoretkam rada hodim, ker bi se rada kaj naučila. Tam razgibam telo od posedanja v šolskih klopeh. Sem redna na treningih. Vesela sem, ko se udeležim revij.

Ana Marinič

K mažoretni skupini hodim drugo leto. Dobila sem mnogo prijateljic. Naši učiteljici je ime Ana. V skupini vadimo kolesa, »špage« in sestavljamo različne vaje. Veliko moramo vaditi, da bomo uspešne. Na vaje hodiva skupaj s prijateljico. Učiteljica Ana nam pravi, da moramo imeti spete lase. Letos sem odšla z mažoretkami na morje.

Hana Konjedic

Všeč mi je, ko nas Ana uči novega vrtenja palice, nove vaje in plesa. Od vseh teh stvari mi je najbolj všeč ples Kavbojci in Indijanci. Že ko sem bila v prvem razredu, so mi bile všeč mažoretke. Vsa leta sem spraševala, kdaj bom lahko trenirala. In končno sem lahko začela.

Špela Križman

Všeč mi je, ko se učimo vaje s palico ali brez nje. Rada tudi plešem ob glasbi. Lepo je, ko nastopamo in plešemo. Učimo se delati »špago«, most in kolesa. Uči nas učiteljica Ana. Ni tako slabo. Veliko smo se že naučili in veliko se še bomo.

***Katarina Mavrič, Klementina Medvešek,
Nika Kamenšček, Hana Gabrijelčič, Alenka Maffi***

V letošnji sezoni smo ponovno, že petič zapovrstjo vpisali nove članice v našo skupino. Povprašali smo jih, zakaj so se odločile, da postanejo mažoretke.

Jaz sem se sama želela hoditi k mažoretkam, da bom več nastopala. Rada se učim vaje in se tudi razgibavam.

Tjaša Markočič

Hodim zato, da se razgibam. Na Debelem Rtiču sem jih gledala, ko so vadile. Poiskala sem leseno palico in sem se učila vrteti.

Mojca Stanič

Všeč mi je telovaditi. Hodim zato, ker so tudi moje prijateljice prišle in ker je lepo biti mažoretka, se naučiš več.

Nuša Munih

S Kristino sem že doma prej telovadila. Znam narediti »špago, preval, svečo«. Hodim zato, ker je tudi Kristina mažoretka.

Nika Krivec

Mi je lepo, ker hodijo tudi sošolke. Imam sestrične, ki so tudi mažoretke Lea, Urška in Katarina, zato sem tudi jaz želela biti mažoretka.

Anika Makarovič

Meni je všeč. Postala sem mažoretka, ker je tudi Monika mažoretka.

Tinkara Kragelj

Lepo je pri mažoretkah, ko vadimo vaje. Prišla sem zato, da bom znala vrteti palico.

Mateja Mavrič, Nađa Simčič

K mažoretkam sem prišla zato, da se bom razgibala in vadila za nastop.

Admira Ibralić

Mažoretka sem postala zato, da bi tudi jaz nastopala, da jih ne bi samo gledala. Mi je zelo všeč. Doma na skrivaj vadim, da me mama in tata ne vidita, ker jim drugače ne bi bilo zanimivo.

Nika Groselj

Ko sem videla, da dobiš palico domov sem se odločila, da bi bila mažoretka. Sem vesela.

Lara Marušič

Praznik medu v Britofu

IV. generacija

Praznik špargljev

Najmlajše

Tudi druge je lepo gledati

Tudi z orkestri se družimo

Zaključek sezone 2005

Evropsko prvenstvo v Mariboru

Figurativa

Sonnino

Orlovo gnezdo

Med nastopom...

PTUJ 2001

Leta 2001 smo se po nekaj letih ponovno udeležile državnega tekmovanja, V. državnega prvenstva mažoret Slovenije na Ptuj, pod Zvezo društev mažoret Slovenije (sedaj Twirling zvezo Slovenije). Tekmovale smo z večjo skupino v kategoriji A Junior.

Prvič se je iz naše skupine udeležila tekmovanja tudi posameznica, to je bila Nika Kobal. Na tem tekmovanju nismo pričakovale nobenih večjih dosežkov. A zgodilo se je ravno obratno. S skupino smo dosegle prvo mesto, naš rezultat je bil tretji najboljši na tekmovanju. Kot solistka je Nika med zelo dobro konkurenco osvojila prvo mesto. Uspehi so nam vlili novo voljo za nadaljevanje tekmovanja.

Tina Maffi

NAŠA DOŽIVETJA NA DRŽAVNEM PRVENSTVU V PIRANU

Minili sta že dve leti, odkar smo se udeležile 7. državnega tekmovanja mažoret Slovenije, 12.-13. aprila v Luciji pri Piranu. Tam smo se imele zelo lepo, saj smo se tudi marsikaj novega naučile. Še posebej mlajše smo bile presenečene nad elementi, ki so jih druge skupine izvajale.

Nastopile smo v štirih kategorijah-solo oziroma pari ter v treh kategorijah, kjer smo nastopile kot skupina. Dosegle smo visoka mesta in domov odnesle kar nekaj zlatih, srebrnih in bronastih medalj. Kot mažoretna skupina smo dosegle 3. mesto, takoj za Piranom in Slovensko Bistrico.

Mislím, da je bil Piran za nas še en dosežek več, s katerim se lahko pohvalimo.

Anja Rustja

DESKLE

10 LET SKUPNIH POTOI

Ko sva leta 1995 vpisala najino hči v krožek mažoretke, je imela 7 let. Takrat sva z možem razmišljala, naj ima otrok neko popoldansko zaposlitev.

Le kdo si je takrat predstavljal, da bodo ti skromni začetki Mažoretne skupine v Desklah prerasli v tako odmevno in občudovanja vredno dejavnost, ki je že zdavnaj presegla meje našega kraja, občine in celo države.

Če se zdaj spomnim nazaj, tistih prvih korakov, merjenja prvih krilc, in njihovih prestrašenih obrazov na prvih nastopih, se nasmehnem. Takrat pa smo mame zadrževale dih ob gledanju naših hčerk, ki so se trudile korakati po taktu desklandske godbe na pihala.

In potem so sledili nastopi, državna prvenstva pa evropski pokali v Bernu, Frankfurtu, Mariboru. Vedno smo bili zraven vsi, mentorici Alenka in Arjana, mažoretke in starši, vsi v avtobusu kot velika družina. Naše hčere so nastopale, tekmovali, starši pa smo goreče navijali. Bile so solze sreče, veselja, kdaj pa tudi razočaranja. Skupaj smo rasli, se vzdajali, se kalili. Ja, mažorete so nam zlezle pod kožo.

Zdaj ima hči 17 let. Iz deklice je postalo dekle, ki ima svoje cilje, trdno voljo, vztrajnost, čut za sočloveka in predvsem, vidim, da je srečna.

Po sestrih stopinjah gre tudi najmlajša hči, ki je doma že pri štirih letih vrtela vsako palico, ki je bila kaj večja od svinčnika. Nепrestano je spraševala, kdaj bo lahko postala mažoreta. Hvala vama Alenka in Arjana za vse vaje ure, dneve, leta...! Pa kar tako naprej!

Karmen in Andrej Maffi

ZREČE

Tudi letos smo se odločile, da pojdemo na državno prvenstvo, tokrat v Zreče. Kot skupina smo z malo treme osvojile 2. mesto. Pred nami so bile mažoretke iz Pirana, ki so imele čudovito vajo in tudi lepo so jo zaplesale. Tudi me smo imele lepo sestavljeno vajo. Kar veliko je bilo navijačev, ki so nas vzpodbujali, ne samo na prvenstvu, ampak tudi na nastopih, ki smo jih imeli doslej.

Na tem prvenstvu sva nastopali skupaj z mojo sestro Urško. Na zabavno glasbo petja ptičkov sva imeli čudovito koreografijo in sva osvojili bronasto medaljo. Vsi so naju hvalili. Bili sva zelo veseli, saj to pomeni, da sva se v teh letih kar nekaj naučile. Prišla sta naju pogledat tudi najina starša. Dlani sta imela kar rdeče od ploskanja, prav tako tudi vsi ostali. Pa niso ploskali samo za naju, ampak za vse tekmovalce. V Zrečah smo z malo napora, tako rečeno, uživali!

Katarina Kodolja

DRŽAVNO PRVENSTVO V MARIBORU

24. in 25. aprila 2004 smo bile na 8. državnem prvenstvu v twirlingu, ki je bilo v Mariboru. Tekmovali smo oba dneva, v soboto in nedeljo. Nastopile smo v kategorijah A in B, kot skupina, pari in solo. Skupno smo zasedle tretje mesto v Sloveniji. To je bilo moje tretje državno prvenstvo, na katerem sem tekmovala. Bila sem vesela, da smo se uvrstili tako visoko.

Nežka Kralj

NASTOPI NA ŠPORTNIH PRIREDITVAH

Poleg kulturnih nastopov pa se udeležujemo še športnih kot so nogometni turnir, odbojcarska tekmovalja v športni dvorani v Kanalalu ter košarkaških tekmem, ki so potekala v HIT šport centru v Šempetru pri Gorici. S svojimi športno-atraktivnimi točkami med seti razveseljujemo občinstvo, med samo tekmo pa navijamo za domače tekmovalce. Še posebno smo vesele, če domači zmagajo. Nismo pa pretirano vesele, kadar moramo nastopiti s točkami, ki nam ne gredo ravno od rok, kot so solo ali pa pari. Takrat pa skačemo od veselja, če je manj setov. Veselim se še veliko teh nastopov, saj pred domačim občinstvom nimam treme kot na državnem tekmovalju, kjer je vsaka napaka vidna in ti lahko odšteje točke. Sami nastopi so zelo sproščeni, saj ne tekmujejo, ampak se za naslov prvaka ali zmage potegujejo drugi, npr. odbojkaši.

Marjana Šuligoj

VI. DRŽAVNO PRVENSTVO V TWIRLINGU SLOVENIJE

Konec aprila 2002 smo se udeležili VI. Državnega prvenstva v twirlingu v Kanalu. Tekmovanje se je odvijalo v novi telovadnici v Kanalu. V soboto so se vrstila tekmovanja solo nastopov nižjih kategorij, v nedeljo pa smo tekmovali tudi me.

Že celo šolsko leto smo se pripravljale in trenirale, da bi se na ta dan čim bolj uvrstile in pokazale vse svoje spretnosti. To leto smo se predstavile z več točkami in v več različnih kategorijah. Tako smo imele pripravljenih 7 koreografij, ki so bile namenjene paši za oči in ocenjevanju sodnikov. Na tak način smo se tudi prvič pokazale domačemu občinstvu, ki je navijalo za nas in nas vzpodbujalo. Seveda pa ni lahko, ko veš, da te na domači tribuni vsi poznajo, zato smo se še toliko bolj potrudile. Dosegle smo lepe rezultate: dve 3. mesti, dve 2. mesti in eno 1. mesto v solo nastopih in parih; obe skupini, starejša in mlajša, pa sta zasedli odlično prvo mesto. V skupnem seštevku smo bile četrte v Sloveniji.

To tekmovanje je bilo zame še posebej pomembno, saj sem prvič nastopila kot solistka, sama na prizorišču. Treme ni manjkalo. In tista groza, ko čutiš, da si odvisen samo od sebe in svojih sposobnosti... Takrat se ne da nič več popraviti. Kar je, je. Ponosno stopaš proti sredini telovadnice, pozdraviš sodnike, vsi gledajo vate in čakajo, kaj boš pokazal. Takrat ni več časa za razmišljanje o tem, kako boš ocenjen in kaj si bodo gledalci mislili o tebi. Zaslišiš svojo glasbo in začneš. Potrudiš se, kolikor se le da. Seveda ne gre vedno vse tako, kot bi moralo iti. Previdno prikriješ napako in nadaljuješ, dokler se glasba ne izteče in ne končaš vaje v končni sliki.

Večkrat sem se vprašala, ali je vredno celo leto se pripravljati na tisti dve minuti, kolikor imaš časa, da se čim bolj predstaviš sodnikom in občinstvu. Ali je res vredno vsega strahu, naporov, jeze...? Ja, je vredno, saj so občutki, ko vajo končaš, nepopisni. V tebi se prelivajo sreča, veselje, zadovoljstvo in neke vrste olajšanje. In kljub temu, da nisi nastopil najbolj bleščeče, si lahko rečeš: »To sem bila jaz, če se vam pa zdi, da nisem bila dobra, pa poskusite vi stopiti na prizorišče in pokazati, kar znate, v vednosti, da vas vsi gledajo in vas v kratkem času dveh minut ocenjuje okoli 1000 gledalcev, vsak skozi svoje oči.«

Zadovoljne smo uspešno zaključile tekmovanje v domači občini in se polne novih idej veselile prihodnjega tekmovanja.

Ana Kašček

Najbolje odplesana "Metallica"

Cheb na Češkem

Slika za sponzorja

Navijači

Otvoritev ŠRC Ložice

Skupinska slika III generacije

Vztrajamo 10 let

Nepričakovani gostje

NOVE IZKUŠNJE IN NOVI USPEHI

Od 7. do 10. junija 2005 je potekalo v Mariboru evropsko prvenstvo twirlingu. Na to veliko tekmovanje smo odšle tudi me. Nismo pričakovale visokih uvrstitev, le dober nastop in veliko zabave.

Na četrtek smo imeli prost dan, saj ta dan ni bilo tekmovanja. Seveda smo polovico dneva preživele v telovadnici, drugo polovico pa smo zbirale moči za tekmovanje. Na žrebu, ki je določil razpored tekmovanja, smo imele srečo, saj smo otvorile tekmovanje s solistko in zaključile s skupino. Osebno sem imela pred solo nastopom veliko tremo, še posebej, ker sem bila prva, ko pa sem šla nastopat v par in skupino, sem bila veliko bolj sproščena.

Čeprav se nismo uvrstile v finale, smo pokazale dobre nastope, prehitele nekaj deklet in s ponosom predstavljale barve Slovenije. V tem tednu smo se veliko zabavale, fotografirale, nabirale izkušnje, iz naših rok pa je šla tudi simbolna predaja tekmovanja Nizozemcem.

To je bil gotovo enkratni dogodek, ki se ga bom vedno spominjala.

Angelika Koncut

SONNINO

Maja 2004 smo na županovo povabilo odšli v Italijo, natančneje v Sonnino. Na pot smo se odpravili z mešanimi občutki. Po dolgi in utrujajoči poti smo prispeli v to staro in slikovito mestoce na griču. Po hitrem ogledu Sonnina smo se odpočili na kmečkem turizmu v bližnjem kraju Pontinia, kjer so nam delali družbo psi, pavi, pajki in ščurki.

Zjutraj smo dekleta iz skupine lahko samostojno nakupovale na trgu. Sproščeno nakupovanje in popoldansko namakanje nog v Tirenskem morju, nam je olajšalo priprave na večerni nastop, ki je bil v sklopu praznika bakel, imenovanega Festa delle torce.

Najprej smo se pokazale s twirlingom, nato pa smo občinstvo zabavale še z nastopom na slovensko domačo glasbo, ki so jo igrali člani skupine Sedem šrit. Po nastopu so nam prijazni domačini ponudili nekaj nam še neznanih jedi, npr. za nas preveč pikantne polže.

Preden smo se odpravili na pot proti Sloveniji, so nas sprejeli še v gradu San Martino, kjer imajo matematični muzej. Tam smo dekleta preizkusila svoje matematične sposobnosti. Pred odhodom smo grad napolnili še z zadnjimi zvoki domače harmonike in zaplesali tradicionalno polko.

V Sonninu je bilo lepo, dekleta smo doživele, videle in spoznale veliko novega, čeprav nam program izleta ni bil ravno pisan na kožo.

Ana Kralj

EVROPSKO PRVENSTVO V BIELU (Švica)

Februarja 1997 je bila sprejeta odločitev o sodelovanju z mažoretami iz Nove Gorice na Prvem državnem prvenstvu mažoretnih skupin. Tako nas je bilo od dvaintridesetimi deklet v Desklah izbranih le petnajst, ki smo se pridružile sedemnajstim mažoretam iz Nove Gorice.

Tekmovalno koreografijo nam je sestavila Ivica Knavs iz Ljubljane. Trenirale pa so nas Alenka Velušček, Arjana Brezigar Masten, Norma Simoniti in Tina Jakopič. Od aprila pa do junija so nas starši pridno vozili v Novo Gorico na treninge. Ker pa je bila cesta pri Mrzleku v popravilu, smo se velikokrat zapeljali čez Brda. Tekmovanje je potekalo junija v Ljubljani. V svoji kategoriji C junior group, smo zmagale in dosegle kar 316 točk, kar je bil tretji najboljši rezultat na tekmovanju. Dober nastop pa je pomenil udeležbo na evropskem prvenstvu v Švici...

Potem smo po državnem prvenstvu imele krajši premor, saj smo konec avgusta ponovno začele z intenzivnejšimi treningi. Ponovno so potekali v Novi Gorici in sicer dvakrat tedensko po štiri ure. Priznati moram, da so bili treningi zares zelo naporni. S pomočjo staršev je bilo organizirano tridnevno potovanje od 2. do 4. oktobra, v Bern v Švico. Odšli smo v dveh avtobusih, in sicer Desklani in Novogoričani posebej. Na avtobusu smo se kljub dolgi vožnji zabavali, saj so odšle z nami kar cele družine. Da pa nam res ni bilo dolgčas, lahko preberete pesmico, ki smo jo napisali med potjo v Švico na avtobusu. Gre pa takole:

*Tam na koncu Deskel stara telovadnica spi.
Notri mažorete palico vrte.
Lepa Arjana vajo pridno nas uči
in Alenka vse za nas naredi.
Tudi Maja naša frizure dela nam.
To je naša pesem, ki se zdaj konča.*

V Bernu smo spali v mladinskem hotelu. Mislim, da v dveh ali treh sobah. Imeli smo tudi nekaj prostega časa, ki smo ga porabili za skupinski ogled mesta. Tekmovanje je potekalo 3. oktobra in lahko bi rekla, da smo Slovenijo zelo dobro zastopali. Po končanem tekmovanju smo dobili spominsko plaketo in priznanje. Ker pa smo ponovno zmagali, smo dobili tudi pokal, ki ga hranimo v naših prostorih. Seveda pa smo tudi me kot prave zmagovalke pile peneče vino iz pokala in se še dolgo zabavali.

Lea Tinta

ITALIA OPEN IN NEMČIJA

Po uspešnem nastopu na državnem prvenstvu leta 2001 na Ptuj, sem se udeležila prvenstva Italia Open v Desiu v Milanu. Tekmovala sem v kategoriji Junior freestyle. Imela sem kar precejšnjo tremo, saj to ni bil le zame, temveč tudi za našo zvezo prvi nastop tekmovalnega značaja zunaj naših meja. Na srečo nisem bila sama, ob strani so mi stale Alenka, Arjana ter moja mama, ki so navijale in stiskale pesti zame.

Na pot sem se odpravila z dokaj mešanimi občutki, saj nisem vedela, kaj naj pričakujem. Prvenstvo pa me je več kot navdušilo, tekmovalke so izvajale vseh vrst akrobacij, metov in rolanj, ki jih še nikoli prej nisem videla. Takrat sem spoznala, kaj twirling pravzaprav je. Takoj po prihodu domov, sem ostalim puncam v skupini podala izčrpno poročilo o dogajanju v Milanu, nekatere elemente in kombinacije smo si v Milanu celo zapisali, da jih slučajno ne bi pozabili. Ta izkušnja je bila tako zame kot tudi za ostala dekleta dobra vzpodbuda; čimprej smo se želele naučiti teh elementov ter se z njimi predstaviti na evropskem pokalu v Nemčiji, na katerega smo se pripravljale.

Tudi v Nemčiji sem se predstavila kot solistka, tokrat veliko bolj sproščeno in nasmejana. K temu je veliko pripomogla tudi izkušnja iz Italije, piko na i pa so postavili glasni vzkliki staršev in ostalih punc s tribun.

Zelo sem vesela, da sem članica te skupine. V vseh teh letih sem si pridobila veliko izkušenj in doživela ogromno nepozabnih trenutkov, največ pa mi pomeni dejstvo, da smo z ostalimi dekleti postale prave prijateljice, ki si že 10 let stojimo ob strani.

Nika Kobal

NEMČIJA

Na državnem tekmovanju, ki je potekalo na Ptuj, smo dosegli prvo mesto. Nadaljna pot nas je vodila junija 2001 na EVROPSKI POKAL v Nemčiji. Potovanje z avtobusom je bilo dolgo, a ne prenaporno, saj smo se znali zabavati in pošteno nasmejati. Že drugič smo zastopale slovenske barve v tujini. Slovenijo pa sta predstavljala še Nina Napotnik iz Šoštanja in Sašo Koprivnik iz Slovenske Bistrice. Nastopile smo v kategoriji SENIOR GROUP, Nika Kobal pa še v JUNIOR FREESTYLE. Pred nastopom smo morale opraviti še testiranje. Nastopile smo z novimi dresi nad katerimi pa nismo bile najbolj navdušene. Na naši poti pa

so nas spremljali starši, ki so seveda navijali za nas. V Russelsheimu smo svoj atraktiven nastop dobro opravile.

Po nastopu smo imeli veliko prostega časa, ki smo ga izkoristili za ogled mesta, zadnji dan pa smo se odpravili še na Frankfurtsko letališče.

V spomin smo dobile jopice, ki nas spominjajo na lepe trenutke v Nemčiji.

Suzana Šuligoj

ČEŠKA

V začetku julija 2004 smo se odzvali na povabilo Pihalnega orkestra Koper in se z njimi udeležili festivala mladinskih pihalnih orkestrrov FIJO v Chebu na Češkem. Festival se odvija vsaki dve leti, na njem pa se srečajo mladinski pihalni orkestri v spremstvu mažoret iz vse Evrope.

Imeli smo možnost spoznati člane orkestra in kraje ob poti. Enega izmed počitkov smo naredili na Bavarskem, ob jezeru Chimsee. Prispeli smo ponoči in takoj smo se nastanili v dijaškem domu izven mesta. Prvi dan smo si ogledali prizorišče nastopa, slikovito mestno jedro Cheba, predvsem pa smo bili presenečeni nad pisanimi hišami in nizkimi cenami.

Na festivalu smo nastopali popoldne, a nam je vreme zagodlo, bilo je namreč oblačno in mrzlo. Zvečer smo šli na ples, ki je bil organiziran za vse udeležence festivala. Naslednji dan smo si ogledali najlepše češke terme Karlovy Vary. Popoldne smo imeli še en nastop in tokrat smo imeli lepo vreme. Naslednji dan, ko smo se vračali, smo se ustavili na nemško-avstrijski meji in si ogledali Hitlerjevo poletno rezidenco Orlovo gnezdo (Kehlstein).

Tako smo združili prijetno s koristnim. Lepo smo nastopili na festivalu, hkrati pa spoznali delček češke in nemške kulture, nad katero smo bili začudeni. Sem spadata predvsem češka hrana in njihovi odnosi do nas. Navdušeni smo bili tudi nad naravo in arhitekturo. Predvsem pa, sklenili smo nova poznanstva.

Pihalni orkester Koper nas je še velikokrat potem vabil na nastope.

Nika Bratuž

NAŠA DEKLETA – MAŽORETKE

Ne morem verjeti, že pet let je od takrat, ko je moja hči prišla domov in mi izrazila željo, da bi rada postala mažoretka. Nič nisem nasprotovala njeni želji, čeprav me je malo motilo, ker jo bo treba voziti v drug kraj.

Na osnovno šolo Kanal je prišlo povabilo iz Mažoretne skupine Deskle, naj se jim pridružijo pri oblikovanju mlajše skupine mažoretk tudi dekleta iz prvega in drugega razreda OŠ Kanal. Šest deklet iz Kanala se je odločilo obiskovati treninge. Na prvi trening smo pripeljali vsak svojega otroka in tako napolnili parkirni prostor pred telovadnico v Desklah. Še isti dan smo se domenili, da bo vsakokrat samo eden vozil. Tako je iz našega kraja prihajal en avto iz Kanala in en iz Ročinja in tako je ostalo do danes. To je pomenilo veliko razbremenitev nas staršev.

Dekleta so z veseljem začela obiskovati treninge. Zelo navdušena so bila nad njihovima trenerkama Leo in Ano Kašček. Všeč nam je bilo, so tudi doma z veseljem ponavljale, kar so se na treningu naučile in z navdušenjem govorile o treningih. Vendar je po nekaj mesecih začetna navdušenost malo pojenjala in na trenutke je zmanjkalo volje za trening. Takrat smo starši posredovali in naša dekleta prepričali, da je obiskovanje treningov dobro. Vendar beseda trenerk Ane in Lee in voditeljice Alenke, da bodo imele nastop, so kar skoraj čarobne. Vse težave so v trenutku izginile in obiskovanje treningov je bilo zopet ta boljša stvar. Poudariti moramo, da naša dekleta izredno rada nastopajo, prostor in namen nastopa sploh nista pomembna. Pika na i vseh nastopov pa je bil lani, ko so prvič tekmovali na državnem prvenstvu. Ta nastop jim je izredno veliko pomenil, čeprav je pomenil tudi daljše in večje število treningov. Ponos nas staršev, ko so dekleta nastopala na prvenstvu, bi težko opisali z besedami.

Veseli bomo, če bodo naša dekleta še naprej s takšnim veseljem obiskovala mažoretke.

Metka Valentinčič

MOJA POŠKODBA

Kot mažoretka treniram že osem let. Začela sem hoditi na treninge, ko sem vstopila v prvi razred osnovne šole Deskle. Takrat nas je začela učiti in trenirati Nika Kobal in nas trenira še danes.

Tudi lansko sezono smo se pripravljale na državno tekmovanje. Trenirale smo in garale. Petek 15.4.05, je bil navaden spomladanski dan. Tudi ta dan smo vadile in trenirale za državno tekmovanje, to leto morda še več, saj je bilo evropsko prvenstvo in pokal v Sloveniji. Trenirale smo še zadnjič ta dan skupno točko. Ko sem za končno sliko naredila žensko »špago«, sem zaslišala nekakšen zvok, bilo je, kakor, da bi se nekaj nategnilo oz. pretrgalo. Bil je zelo tih zvok, saj ga ni nobena od ostalih slišala. Takoj po tem zvoku sem dobila kurjo kožo, postalo mi je slabo, zzebalo me je in mišica me je začela močno boleti. Vstala sem in začela hoditi proti klopi. Na poti me je še enkrat močno zabolelo, prsunila me je bolečina in sem se usedla na tla. Takrat so me vprašale Alenka Velušček in ostale, ki so bile na treningu, kaj mi je. Postajala sem bleda in grlo se mi je v trenutku osušilo, tako da jim niti odgovoriti nisem mogla. Zamomljala sem jim samo nekaj v zvezi z mišico. Alenka je poklicala očeta, ki me je prišel iskat in pripeljal domov. Doma sem se ulegla na kavč in počivala. Po nekaj minutnem počitku me je oče odpeljal k dežurnemu zdravniku v Novo Gorico. Tam me je dežurna zdravnica sprejela in po kratkem pregledu predpisala mazilo in v ponedeljek pa naj bi odšla k svoji zdravnici. Do ponedeljka se je vleklo in v ponedeljek mi je zdravnica izrecno prepovedala udeležbo na državnem tekmovanju naslednji teden. Ker sem vedela, da na državnem ne bom nastopila, sem mažoretke postavila na stranski tir ter se začela še bolj učiti - ni preostalo nič drugega. Na državno tekmovanje jih nisem šla gledat, sem jim pa želela zmago. Gledala pa sem jih na Evropskem pokalu.

Zaradi mišice nisem dobila medalje, nisem nastopila na evropskem pokalu in ne na državnem tekmovanju, vendar pa mi je bila to dobro izkušnja. Naučila sem se naj ne za vsako ceno naredim »špago« na hitro. Mišica me pri nekaterih vajah še vedno boli, »špage« pa od takrat še nisem poskusila narediti, saj se bojim, da bi se jo še enkrat nategnila. S časom jo bom naredila. Upam, da je bila to moja prva in zadnja težava z mišico, saj ne bi rada to spet prestala.

Kristina Krivec

EVROPSKI POKAL

Od 4. do 7. julija je v dvorani Tabor potekal Evropski pokal v twirlingu. Nastopile smo štiri posameznice Tina Maffi, Ana Kašček, Marjana Šuligoj in jaz, ter srednja skupina v teamu. Otvoritev se je začela s prihodom vseh nastopajočih. Kot predstavnica našega kluba sem nosila slovensko zastavo. Klub je doletela tudi čast, da je naša tekmovalka Ana Kašček v imenu vseh tekmovalk prebrala zaobljubo. Dekleta, ki na pokalu niso tekmoval, so med tekmovanjem pomagale sodnikom ter povezovala tekmovanje.

Takoj po otvoritvi se je pričelo tekmovanje. Že na treningih smo videle, da je twirling v ostalih državah dosti bolj razvit kot v Sloveniji. To je bil moj prvi solo nastop na tako velikem tekmovanju, zato sem čutila rahlo tremo. Ko sem čakala na nastop, sem skušala biti čimbolj mirna. Med nastopom sem se trudila, da bi točko izpeljala čimbolj. Z nastopom sem bila zadovoljna. Vse punce smo se potrudile in mislim, da smo Slovenijo dobro zastopale.

Nena Štendler

ODLOČITEV

Ko se je Angelika pred osmimi leti odločila, da bo mažoretka, sva se s tem strinjala. Nihče si takrat ni predstavljal, da bo vsa stvar prerasla do te razsežnosti, kjer so dekleta danes.

Veliko kilometrov smo prevozili v tem času, ko jo vozimo v Deskle in nazaj domov. V stanovanju imam vedno nove lončnice, ker so stare vse polomljene od udarcev mažoretne palice. Če pogledam nazaj, mi ni žal ne časa, ki smo ga namenili, ne prevoženih kilometrov in tudi ne polomljenih rož. Vse je pozabljeno, ko med nastopom stiskaš pesti in pozabiš dihati, ko po nastopu vidiš, da so dekleta z izvedbo svoje točke zadovoljne. V nasprotnem primeru pa v sebi trpiš, ko vidiš, da jim ni šlo in nastop ni bil popoln.

Ponovno je naša družina na začetku. Za Angeliko se je v twirling skupino vpisala tudi Veronika. Po tihem si želim, da bi tudi njo palica spremljala na vsakem koraku. Če bo vztrajala, jo bomo podpirali, v nasprotnem primeru bomo živeli od lepih spominov.

Ko dekleta postane član twirling skupine, se v družini spremeni način življenja. Cela družina postane član te skupine, vse je temu podrejeno. Naša družina je vesela, da smo doživeli ta čas. Želim si, da se to ne bi končalo. Zato dekleta – le tako naprej.

Andreja in Matjaž Koncut

ZAKAJ SMO SE STARŠI ODLOČILI?

Predvsem zato, da pomagamo izpolniti in uresničiti velike želje naših otrok po igri in druženju ter jih pri tem vzpodbujati. Deklice najmlajše twirling skupine se rade sestajajo in so med seboj predvsem velike prijateljice.

Kaj je lepšega, kot videti zadovoljnega otroka, ki uživa v skupini sovrstnic in mu ta oblika rekreacije predstavlja nekaj velikega in zanimivega; kako komaj čaka, da pride sredo ali petek, ko si skrbno pripravi vso potrebno opremo in nestrpno čaka, da lahko odide v telovadnico; ko se veseli svoje prve mažoretne palice in ko skrbno in vztrajno ponavlja vse vaje, ki so potrebne za nastop.

Prva želja zgolj po druženju in preživljanju lepih trenutkov s prijateljicami kasneje, ko se otrok že nekaj časa ukvarja s tem športom, preraste v skrb in odgovornost do dejavnosti; pri samem otroku se opazijo spremembe v izboljšanju telesnih sposobnosti, v sposobnostih prilagajanja skupini in usklajevanju lastnih želja z željami skupine.

Otrok se v skupini sprosti, športna dejavnost pa mu pomaga, da se razbremeni notranjih zavor.

Veliko elegancije je v nastopu vseh mladih deklet, ko izvajajo twirling točke; prisotna je tudi lepa glasba, ki pričara dodatno razpoloženje.

Že najmlajše dekletce si po tihem želi lepih oblačil za nastopanje, naučiti se plesa, ki spominja na balet in se videti, kako kot odrasla spretno vrti mažoretno palico in izvede lep nastop.

Taka skupina lahko v tej športni zvrsti uspe, ker le – ta združuje elemente baleta, gimnastike in plesa. Športna panoga je po svoje univerzalna in pokriva več športnih zvrsti, ki bi se drugače posamično in v takem številu zelo težko izvajale.

Poleg tipično športnih značilnosti se v skupini krepijo in izoblikujejo tudi pozitivne značajске vrednote.

Starši želimo svojemu otroku le najboljše. Zavedamo se, da vsaka dejavnost potrebuje pomoč odraslih, nas staršev, in bomo za svoje otroke pripravljene narediti tudi še kaj več.

***Starši najmlajših deklic Twirling skupine Deskle
Loredana Stanič Hrovatin***

NAJINA HČERKA HANA - MAŽORETKA

Že dalj časa sva premišljala, da bi najinega otroka vključila v kakšno športno dejavnost. Imeli smo ogromno želja, ki pa žal niso bile dosegljive, saj možnosti v tako majhnem kraju niso velike. V mislih smo imeli popularne športe, ki se pojavljajo vsak dan v medijih.

Nekega dne pa nama je hčerka Hana rekla, da je sosedova hčerka mažoretka, da ima lepo palico in da bi bila tudi sama rada mažoretka.

Izvedela sva, da je za vsa dekleta, tudi za najmlajše, zelo dobro poskrbljeno, da imajo treninge dvakrat tedensko in da starejše članice dosegajo dobre rezultate celo v slovenskem merilu. Glede na to, da naju je Hana skoraj vsak dan prosila, smo se odločili ter skupaj šli na pogovor k Alenki v telovadnico OŠ Deskle. Od takrat z veseljem redno hodi na treninge. Zaveda se, da je to združeno delo celotne skupine, kot tudi nje same in da je za dosežke treba trdo delati, kar je spoznala tudi letos na pripravah na Debelem Rtiču, katere organizira Twirling skupina Deskle skupaj z ZPM Nova Gorica. Bil je tudi nekaj domotožja, kajti bila je disciplina, vendar veselje do treniranja in ustvarjanja novih idej, novih vaj jo je potolažilo.

Tudi sedaj treninge nadaljuje in se zaveda sledečega napredka, zato ker rada vrti palico in posluša glasbo.

Vesna in Matej Konjedic

IZOBRAŽEVANJE ZA TRENERJE

Da starejša dekleta lahko treniramo mlajše, se moramo dodatno izobraževati. Udeležile smo se seminarjev za pridobitev naziva trenerja, ki jih je organizirala Twirling zveza Slovenije (TZS). Seminarje je vodil mednarodno priznani francoski trener in sodnik Xavier Papin.

Seminarji so potekali v Zrečah, junija 2002, februarja in junija 2003. Na seminarjih smo se učile novih elementov twirling tehnike ter spoznale umetnost sestavljanja in ocenjevanja koreografij. Prvega seminarja smo se udeležile Nika Kobal, Ana Kašček, Lea Tinta in jaz ter trenerka Arjana Brezigar Masten, na ostalih seminarjih pa sta se nam pridružili še Nena Štendler in Tina Maffi. Kot spremljevalka je z nami odšla Alenka Velušček.

Ana Kralj

